

CSILLA: Imádta a performanszai előtt a nagy prezentációkat, felvezetőket. Imádta, ha beharangozták a nevét, az előadást. Ezek különböző stílusban készültek, utalva címre, ruhákra, vizuális hangulatra a viccestől a monumentálisig. Tomi ezekbe soha nem szólt bele. Izgatottan várta, s végtelen örömmel fogadta, mikor meghalotta. Soha nem tudta előre, hogy mit viszek neki. Pl. a 2005-ös Trend Szigetre azt találta ki, hogy bevezetésként Ő és a modellek mossanak, vasaljanak, teregessenek. Miután ezt elmesélte, irány a stúdió, vasalóval, lavórral, ronggyal. Én is mostam, vasaltam, teregettem a mikrofon mögött. Persze mindenki rajtam röhögött a felvétel alatt – no de sebjaj –, a hatás fantasztikus volt a színpadon.

Emlékszem: Tamásnak irreálisan nagy, gusztustalan takonyszínű, buborékszerű szemei voltak. Esőkabátban volt.

» TAMÁS 2005-ÖS SHOW-JA A TREND SZIGETEN:
JOBBRA TAMÁS, AMINT RUHÁT „MOS”

FORRÁS: LUKÁCS KRISZTIÁN

– Te hogy ismerted meg a Tamást?

CSILLA: Egy barátom mondta a kilencvenes évek közepe táján, hogy mindenképpen meg kell ismernem a Tomit, mert biztos, hogy azonnal egymásra fogunk találni. Így történt! Azonnal megfogott a személyisége, a csillogó szeme, a tiszta tekintete, a művészete iránti rajongása, gyermeki tisztasága! Fél éven belül már meg is valósult az első közös munkánk. Az első ruha, amit nekem készített, a „Csillagruha” volt (1995) – fekete, kiálló háromszögekkel, kis háromszög kalappal. Felejthetetlen az este, amikor az elkészült ruhát bemutatta. Tomi szokásához híven az ajtóban várt. Izgatottan bekísért, s leültetett az előszobába az erre az alkalomra berendezett egyszemélyes nézőtérré. A szoba ajtaja zárva volt, csak néhány suttogó hangfoszlány hallatszott. Pár perc várakozás után a szárnyas ajtó kinyílt, s elém tárult a fényárban tündöklő szoba, közepén egy lánnyal a ruhámban. Körbe forgott, sétálgatott, mint egy igazi divatbemutató. A többiek a belső szobaajtó nyílásán leskelődtek, majd sikoltozva kirohantak hozzám. Elképesztően megható volt! De Tomi ilyen volt: boldog, ha boldoggá tesz! Ez a ruha aztán elindult vándorútra. Az első állomása Milánó volt. Az eredeti koncertruhám nem a „Csillagruha” volt, hanem az a fellépőruha, amit a kinti producer nekem szánt: egy stílusában egész más gyönyörű klasszikus ruha. A koncertet élőben közvetítette a RAI. Én annyira hittem abban, hogy itt és most a „Csillagruhát” kell felvennem, hogy szembeszállva – kellően anarchista húzásként – úgy döntöttem, hogy a Tomi ruháját veszem fel, bízván abba, hogy csak nem rángatnak le élő adás alatt... A koncert fergeteges sikerült! Otthon voltam a „Csillagruhában”, szerintem sok minden rejtett dolgot is kihozott belőlem, ami része a színpadi létnek. Azt nem mondanám, hogy nem volt botrány a ruhacsere miatt, de ez sze-

» TAMÁS 2005-ÖS SHOW-JA A TREND SZIGETEN:
TAMÁS A „BUBORÉKSZEMEIVEL”

FORRÁS: LUKÁCS KRISZTIÁN

rencsére engem nem érintett. Mint kiderült, aki az eredeti ruhát csinálta, ő volt egyben az adás egyik főszponzora. De hát én kislány voltam, bohó és anarchista, azt gondoltam, utánam a vízözön! És nagyon-nagyon jól sült el a végén!

– Hogy fogadta ezt az egészet a közönség? Ledöbbsentek? Láttál döbbenetet az arcokon?

CSILLA: Abszolút! Teljesen! Mindenki ledöbbsent! A koncert után volt egy zártkörű összejeövetel, ahol is ott volt a producer és néhány újságíró, a ruhás szponzor stb., és én csak azt láttam megszűrő, hogy a producerem valakivel vitázik. A hangjukat nem hallottam, de erőteljesen hadonásztak. Teltek-múltak a percek, fél óra, háromnegyed óra, és nem jön oda hozzám a producer. Őszintén szólva tartottam attól, hogy baj lesz. Végül egy óra múlva odajött hozzám és csak annyit mondott: „Csilla ez olyan volt, mintha egy Fellini-filmet néztem volna.” Majd otthagyt. Ebben a mondatban minden benne volt, a legszebb dicséret. Pár nap múlva, mikor lehiggadtak a kedélyek, behívtak az irodába, hogy beszéljük át a történeteket. Kedves mosollyal közölték, hogy úgy látják, nem biztos, hogy ilyen ügyekben velem ujjat kellene húzni... És ha én tényleg szeretném, hogy ezután a Tomi csinálja a ruháimat, akkor áldásuk rá. Utána ez már nem volt kérdés. És ugyanez a „Csillagraha” már indult is Londonba velem, majd a Man in the moon lemezborítóján bejárta a világot.

Tamás Facebook-profilképe nagyon sokáig egy káprázatos, fényes, csiga jellegű dolog volt, amely a szivárvány minden színében pompázott. Nekem ez a csiga volt mindig is a Csilla. Mindig így gondoltam rá.

» CSILLA

FORRÁS: MOLNÁR ZOLTÁN, WWW.MOLNARZOLTAN.COM

CSILLA: Ez a ruha – jól mondom, a csiga – szintén egy nagy klaszszikusunk: az I'm riding on the wave című lemez borítója. A csigában benne van a C betű, ami a nevem kezdőbetűje, benne van a spirál, amit mindketten nagyon szerettünk. Maga a „ruha” alapanyaga alumíniumhulladék, kb. 4-5 méter hosszú, 1 cm széles csíkok. Egy alumíniumfeldolgozóból szereztük Csepelről. A fotót Molnár Zoli készítette Tomi lakásán. Nagyon-nagyon kemény volt a fotózás. Testfestés, smink (Titkos Berni). Tomi elképesztő aprólékossággal igazgatta össze, végigjárva milliméterről milliméterre az alumíniumcsíkokat, hogy elérje a tökéletes alakzatot. Zoli egy létrán állt és felülről fotózott. A kép beállítása többórás előkészületet igényelt. Elég sokáig mozdulatlanul kellett feküdnöm abban a furcsa, csigaszerű pózban... hát nem volt egyszerű. De megértel! Döbbenetes lett!